

Eindelijk, er is een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) gevraagd

Het heeft even geduurd, om precies te zijn een jaar of vijftien, maar deze maand was het eindelijk zover: mij werd verzocht een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) aan te vragen, omdat ik als vrijwilliger met kinderen werk. Zo'n verklaring verstrekt het ministerie van Veiligheid en Justitie als bewijs van goed gedrag. Je krijgt hem als je geen strafblad hebt. Heb je dat wel, dan wordt specifiek gekeken naar waarvoor je bent veroordeeld en hoelang dat is geleden. En of er een relatie is tussen het delict en het (vrijwilligers)werk dat je wilt doen. Bij een zedenmisdrijf krijg je geen VOG voor het werken met kinderen, bijvoorbeeld.

Gerard ter Horst © 27 januari 2020, 07:30

beeld anp/ Martijn Beekman

Het indienen van de aanvraag nam niet veel tijd in beslag en was bovendien gratis, tot mijn verrassing. Intussen sloeg ik aan het mijmeren over de vraag hoe het toch kan dat het zo lang heeft geduurd. En ik had eindelijk antwoord op de vraag wie er de eerste zou zijn. De (grote) voetbalvereniging, waar ik

elftalleider van een elftal met tien- en elfjarigen ben, of de (grote) kerkelijke gemeente, waar ik af en toe basiscatechese geef aan kinderen uit groep 7?

Beide werelden, [de kerken](#) en de sportverenigingen, zijn de afgelopen jaren veelvuldig in opspraak geweest als het gaat om seksueel misbruik van minderjarigen. De vraag wie het eerste zou zijn, voerde dus verder dan persoonlijke nieuwsgierigheid. Bij welke organisatie is het besef daadwerkelijk ingedaald dat het ronduit verstandig is een actief preventief misbruikbeleid te voeren, waarvan het aanvragen van zo'n verklaring onderdeel uitmaakt?

Een kwartiertje struinen over het internet leerde me dat de bewuste verklaring voor vrijwilligers van een sportvereniging én van [een kerk](#) altijd gratis is – mits die kerk lid is van het CIO, het Interkerkelijk Contact in Overheidszaken. Dat zijn [vrijwel alle kerken](#), maar de Jehova's Getuigen, om een actuele dwarsstraat te noemen, niet. Kortom, de begrijpelijke overweging dat je je vrijwilligers niet met extra kosten wilt opzadelen, gaat niet op.

Terug naar de vraag wie er nu het eerste is. Het blijkt de sportvereniging te zijn, die een collectieve aanvraag deed. Daarna hoefden de vrijwilligers alleen nog maar hun volledige naam op te geven, en naderhand via de 'digitale overheid' de aanvraag bevestigen. Het was in vijf minuten gepiept.

Het wachten is nu op de kerkelijke gemeente.